

være forpligtede til at gøre Alvor af det, som de saaledes smurte Vælgerne om Munden med. Det maa jo ligge i Ordet. Men med disse Forslag forholder det sig helt anderledes. Disse Forslag er sammen med andre Forslag, vi har haft Lejlighed til at forelægge her paa Tingene, Led i et Arbejdsprogram, som Socialdemokratiets sidste Kongres opstillede, altsaa saa forbindende, saa forpligtende som vel muligt. Det var Repræsentanter for vore 80,000 organiserede Partifæller her i Landet, som efter nøje Drøftelse opstillede et saadant Arbejdsprogram — jeg ser, at ogsaa andre Partier har opstillet Arbejdsprogrammer, om end af andet Indhold saa dog af politisk samme Karakter —, opstillede de Spørgsmaal, som man mener er modne til Gennemførelse, og som derfor Partiets Medlemmer ønsker forrest paa den politiske Dagsorden. Nu ønsker vi Forslagsstillere og hele vort Parti selvfølgelig dette Lovforslag om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse lige saavel som det foregaaende Lovforslag fremmet hurtigst muligt; kunde det blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling, da saa meget desto bedre. Og er der nogen, der mener, at det skulde være et gunstigt Valgprogram for os, saa staar det jo vedkommende frit for at arbejde af al Kraft for at tage det fra os som Valgprogram, nemlig ved at gøre det til gældende Lov. Men selv om det ikke skulde lykkes i indeværende Samling at gennemføre et saadant Lovforslag, mener vi, at det ingenlunde er unyttigt at fremsætte det, for derigennem at klare for Vælgerbefolkningen, hvilke Principper de forskellige Partier staar paa, og jeg vilde mene, at jo mere de forskellige Partier opstillede deres Valgprogrammer, formulerede i bestemte positive Forslag her paa Rigsdagen, des bedre vilde det være, des mindre vilde der blive Tale om Valgflæsk under en Valgkamp. Jeg har overhovedet den Mening, at jo mere man i et Land har fast organiserede Partier med en Ledelse, med en Rigsdagsgruppe og med en Presse, som er Partiets, er ansvarlig for Partiet og binder Partiet, des sundere vil det politiske Liv forme sig, des mindre vil der blive Plads for al Slags Tvetydighed, alle Slags intetsigende Talemaader, alt det, man med eet Ord kalder Valgflæsk.

Dette Lovforslag er altsaa et Led i det Arbejdsprogram, som den socialdemokratiske Partikongres har opstillet. Nu nærmer vi os Valgene. Hvis dette Lovforslag gennemføres, saa saa meget desto

bedre; kan det det ikke, vil det i hvert Fald bidrage til, at der i Vælgerbefolkningen bliver Klarhed over, hvad Socialdemokratiet vil, og vi haaber, at der gennem de forskellige Partiers Ordførere ved denne Forhandling ogsaa bliver Klarhed over, hvad de andre Partier vil, positivt og bestemt, om de staar enige med deres Standpunkter, eller om de er delte. Vi fra vor Side ønsker en Sagernes Politik her paa Rigsdagen og her i Landet, og vi tror, at de Spørgsmaal, der trænger sig i Forgrunden, og som bør trænge sig i Forgrunden paa den politiske Dagsorden og derfor ogsaa ved Valgene, er de store økonomiske og sociale Spørgsmaal. Vi ønsker dem givet en Hædersplads, en Plads i Forgrunden paa den politiske Dagsorden og ogsaa ved de kommende Valg. Det vil være saadanne Spørgsmaal som Dyrtidslovgivningen, dens videre Udvikling, Prisreguleringsspørgsmaalet, hvilke Erfaringer man kan drage af de Krigstider, vi har været inde i, hvilke Erfaringer for Statens og Samfundets fremtidige Indgriben i det økonomiske Liv — selv om det ikke kan være eller skal være i de samme Former som under Krigen — man deraf kan og bør drage, om det ikke netop her har vist sig, at Folket gennem sit største Fællesorgan, gennem sit Centralorgan, Staten, og gennem Lovgivningen har et Middel til at gribe regulerende og rationerende, planmæssigt ind ogsaa i det økonomiske Liv til Fremme af Interesserne for den store arbejdende Befolkning. Det vil være saadanne Spørgsmaal, som netop vi fra vor Side ønsker i Forgrunden og ønsker en klar Udtalelse fra Vælgerbefolkningen om. Det vil være saadanne Spørgsmaal som det om det overhaandtagende Ring- og Trustvælde her i Landet som i alle andre kapitalistiske Lande og Midlerne derimod, og vi ønsker, at Partierne saa klart som muligt udtrykker deres Stilling dertil og til de Midler, der kan opstilles derimod. Jeg ser, der er Bestræbelser i Gang i disse Dage for at danne noget, man kalder et Erhvervs- eller et Næringsparti, som ogsaa har antydnet et Program, et højest mærkeligt Program — jeg vil benytte Lejligheden til at sige et Par Ord derom —, som ogsaa rejser Kampen mod Ring- og Trustvældet, men som samtidig erklærer sig imod en hvilken som helst Form for Kommune- og Statssocialisme og samtidig, i alt Fald gennem deres Ordførere, i de mest hadske Ord angriber hele den kooperative Bevægelse her i Landet. Nu